

dettes Moder normalt med, at Moderen før eller efter Barnets Fødsel fremsætter Børgering overfor Øvrigheden om at faa Faderen paalagt Bidrag. Naar saadan Børgering fremkommer, skal Øvrigheden ifølge Kancelliplakat af 28. Maj 1825 være Moderen behjælpelig med Retssagens Anlæg, og den Ret, hvorunder Sagen hører, drager derefter Omsorg for Sagens videre Behandling. Almindeligvis vil en saadan Sag dog ikke straks blive henvist til Retten, men det søges først oplyst, om Sagsanlæg vil være nødvendigt, jfr. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 319 af 16. December 1919. I det Øjemed søges der gennem Politimesteren i den Politikreds, i hvilken Faderen bor eller opholder sig, foretaget en Afhøring af denne. Indrømmer han Faderskabet til Politiprotokollen, sendes Sagen straks til Overøvrigheden til Udfærdigelse af Bidragsresolution; i modsat Fald overgiver Politimesteren Sagen til vedkommende Domstol, og den videre Behandling af Sagen foregaar da efter Dommerens nærmere Bestemmelse. Har den udlagte Fader til en af Overøvrigheden ført Protokol indrømmet Faderskabet, kan der ogsaa paa dette Grundlag straks udfærdiges Bidragsresolution. I København har der dannet sig den særlige Praksis, at Overpræsidenten forhandler med Parterne, forinden Sagen eventuelt henvises til Retten.

Selv om den nugældende Ordning maa siges at have virket ret tilfredsstillende, lider den dog af Mangler, som særlig vil gøre sig gældende, naar der tillægges Faderskabet de yderligere Retsvirkninger i Henseende til Barnets almindelige Retsstilling, som foreslaas tillagt det ved nærværende Lovforslag. Efter den nuværende Ordning vil den væsentligste Del af Bevismaterialet i Reglen være tilvejebragt gennem den forberedende Politiafhøring, inden Sagen gaar til Retten. Politiet vil have afhørt alle de Personer, som der overhovedet bliver Spørgsmaal om at afhøre i Sagen, og skal der indhentes Erklæring fra Retslægeraadet, vil ogsaa dette i Reglen være sket ved Politiets Foranstaltning. Denne Ordning vil ganske vist i nogen Grad lette Dommeren Arbejdet ved den senere Behandling af Sagen inden Retten, men dels vil den i visse Tilfælde kunne medføre unødvendige Afhøringer og derigennem Forhaling af Sagen, dels findes det, ogsaa af principielle Grunde, betænkeligt at overlade til Politiet uden samtidig Kontrol fra Domstolens Side at drage Omsorg for Fremskaffelsen af Bevismaterialet i disse Sager, der efter den foreslaaede nye Ord-

ning vil være af allerstørste Vigtighed for Parterne, og som i øvrigt efter deres Indhold har en rent civil Karakter. Selvfølgelig kan der ikke blive Spørgsmaal om at undvære Politiets Bistand i disse Sager; uden den vilde det ofte vise sig umuligt at faa saadanne Sager tilstrækkelig oplyst. Hvad der bør søges opnaaet, er dette, at Retten, naar den udlagte Fader ikke straks vedgaar Faderskabet, saa at sige straks faar Ledelsen af Sagen, saaledes at Tilvejebringelsen af Bevismaterialet fra første Færd kommer til at foregaa under Rettens Kontrol.

I Overensstemmelse hermed foreslaas det i § 6 og de følgende Paragraffer, at Politiets Virksomhed i disse Sager, forinden de henvises til Behandling ved Retten, indskrænkes til at søge fastslaaet, om den af Moderen opgivne Fader vil anerkende Faderskabet, og om Sagen som Følge deraf vil kunne endeligt afgøres uden Henvisning til Domstolene.

§ 6 indeholder de nærmere Forskrifter om den Fremgangsmaade, der skal følges ved den opgivne Faders udenretlige Anerkendelse af Faderskabet. Paa Grund af de meget betydningsfulde Retsfølger, der er knyttet til en saadan Anerkendelse, er det af største Vigtighed, at man sikrer sig, at den paagældende, forinden han afgiver sin Anerkendelse, er nøje klar over de Retsvirkninger, der derved indtræder. Det er derfor foreskrevet, dels at Anerkendelsen skal ske ved den opgivne Faders personlige Fremmøde paa Politikontoret (Overpræsidiat), dels at han udtrykkelig skal gøres opmærksom paa Retsvirkningerne af Anerkendelsen. Ved den Henvisning, der i Paragraffens 2det Stykke gøres til § 14, tilsigtes det at henlede Opmærksomheden paa, at der i en Anerkendelse af Faderskabet maa forudsættes indeholdt ikke blot en Erkendelse af, at den paagældende har haft Samleje med Moderen paa et saadant Tidspunkt, at han kan være Barnets Fader, men ogsaa en Erklæring om, at han ikke har Grund til at tro, at nogen anden kan være Faderen. I øvrigt er Virkningen af Anerkendelsen den, at han i alle Forhold anses som Barnets Fader, ikke blot med Hensyn til den en saadan paahvilende Underholdspligt, men ogsaa i Henseende til de øvrige Retsvirkninger, som ved Lovforslaget foreslaas indført i Forholdet mellem et Barn udenfor Ægteskab og dets Fader.

ad § 7.

I Overensstemmelse med gældende Ret skal Bidragsresolutionen over Faderen, der